

Jemně dojemný večer

Na středeční program jsem se moc těšila. Kdo by nechtěl slyšet na vlastní uši legendu formátu Jaroslava Wykrenta? Kam se za ty dva roky, co jsme se neviděli, posunul Nerez s Lucí Šoralovou? Jaké budou písničky z jejich nového alba? Ačkoliv to chvíli vypadalo, že nám hlavní scénu odnese vichřice anebo snad dokonce celý večer pro-

prší, počasí se nakonec umoudřilo, takže připravená pláštěnka nakonec nebyla potřeba. Vystoupení Jaroslava Wykrenta pro mě bylo jednoznačně jedním z nejsilnějších zážitků za téměř dvacet let, co na Prázdniny v Telči jezdím. Navzdory zprávám o Jardových zdravotních potížích, člověk, kterého jsem včera měla možnost slyšet, podal naprosto precizní pěvecký výkon. Oporou mu byla nejenom kapela, ale také nádherná vlastní tvorba, kterou tady po sobě tento výjimečný muzikant zanechává. O chvíle dojetí tady nebylo nouze. Ať už šlo o píseň věnovanou manželce, poděkování posluchačům anebo o závěrečnou děkovačku, kdy růžičku Jardovi předala Zdeňka Julka Palátová, jedna z jeho nejvěrnějších fanynek, a zároveň zakládající pořadatelka telčských Prázdnin. Jestliže jsem se přistihla, že při závěrečném předávku, legendární písničce *Ágnes*, brečím jako želva, vemte jed na to, že jsem nebyla sama. Navázat na takhle emotivní koncert, to není žádná legrace. Ale Nerez s Lucí Šoralovou to zvládli na jedničku. Skvěle odehrané a fantasticky zazpívané písně z nového i starého repertoáru Nerezu, byly pro všechny velkým pohlazením po duši. Od temperamentního čardáše *Kytička*, přes báječnou novinku z autorské spolupráce s Ondřejem Soukupem v rytmu tanga, nazvanou *Klec*, po notoricky známou písničku z dob Zuzany Navarové *Já s tebou žít nebudu* – nic z toho nemělo chybu. S postupujícím večerem zaznívalo Zuzčino jméno čím dál častěji díky nocturnu Matiny Trchové a Adama Kubáta, kde jsme na předčasně zesnulou zpěvačku zavzpomínali prostřednictvím toho nejlepšího z jejího repertoáru. Protože zájem o Písně Zuzany Navarové, jak se vzpomínkové pásmo jmenuje, v posledních letech stále roste, Medvěd nám slíbil, že vás o něj neochudíme ani do budoucna. Dost možná tak, byť jenom symbolicky, vrátíme Zuzku Navarovou na hlavní zámeckou scénu, kam po právu patří.

DNES **Divadlo Já to jsem – Pinocchio**
Byl jednou jeden chlapec ze dřeva a když začal lhát, rostl mu do dálky nos. Nevěříte? Že je to jenom pohádka? Možná ano. Jsou ale věci, které je dobré si čas od času připomenout. Osobitým způsobem zpracované loutkové představení v podání principála Víti Marčička mladšího nám k tomu skvěle poslouží. Pohádka je na motivy knihy Carola Collodiho a určená všem od tří let výše.

Jauvajs a Coiscéim
Každý rok si říkám, že tahle úžasná parta muzikantů z Prahy, která už léta boří mýty o tom, že irskou a skotskou hudbu Češi dobře nezahrají, patří na naši hlavní zámeckou scénu. Jenže na náměstí si je užijete všichni a je tam mnohem víc místa k tanci. A tanec, což vy dobře víte, jednoduše k irské hudbě

neodmyslitelně patří. Svě o tom vědí také kluci a holky z Coiscéim, bez kterých si už svižně a chytlavě instrumentálky Jauvajsů snad ani nedokážeme představit. Tuhle ochutnávku toho nejlepšího, co nám Kelti zanechali, si určitě nenechte ujít. A děti vezměte s sebou. PS: Kuba a Kačka z Jauvajsů jsou oba učitelé, takže na ně mají páky.

Javory a Hradišťan

Vydržet dvanáct měsíců bez některých kapel, to je pro věrného fanouška často nadlidský úkol. Tím spíš, když jenom u nás v Telči mají přesně takový zvuk, jaký mít mají. Svě o tom ví Javory s Hradišťanem, kteří se k nám po roce vrací se společným vystoupením. Těm z vás, o které se po téhle zprávě nepokusil infarkt, buď folkové hudbě v její nejryzejší podobě nehodují anebo neví, o co jde, můžeme snadno poradit. Obě kapely spojuje letité přátelství, jedinečný přístup k české lidové hudbě a její

osobitě, nezaměnitelné zpracování. Jednoduše a prostě, kdo Javory anebo Hradišťan jednou uslyšel, už je vždycky bezpečně pozná. Obě hudební tělesa charakterizuje nádherný ženský hlas, vůdčí mužská osobnost a kupa perfektních muzikantů, zocelených zilionem odehraných koncertů a oceněných snad všemi cenami, země Česká, zná. Z množství vydaných desek vám také jen stěží nějakou doporučím, skvěle jsou totiž prakticky všechny. Každopádně, fanoušky Hradišťanu jistě potěší letošní novinkové album – záznam společného vánočního koncertu s Dagmar Peckovou a Spirtuál kvintetem, vydané těsně před prázdninami.

Divadlo Já to jsem – Illuminace

Divadelní představení pro dospělejší publikum z dílny rodiny Marčičků nám každoročně dovolují na chvíli opustit ne vždy veselou realitu a na chvíli vstoupit do úplně jiného světa, od kterého mají tihle divadelníci už dávno od Boha, patrně na dobu neurčitou, zapůjčený klíč. Co dnes večer zažijete? „Osvětlení, etapu procesu tvůrčí činnosti, heuristický moment vyřešení problému, náhlé poznání, osvícení.“ Víc než o vyřešení problému však půjde o vynesení problému pod světlo lampy. Problémy si každý řeší víceméně sám. Čekejte loutkovou „pohádku“ pro dospělé na motivy textů z knih „Sezóna v pekle“ a „Illuminace“ od francouzského básníka J. A. Rimbauda. A ještě mnohem víc.

DRBY Včera proběhla za Liduškou Bitva o schodový žleb. Domorodé armády feláků hrdě bránily toto strategické místo a čelily zilionu žlutých nájezdníků. Naštěstí nebyl nikdo zraněn a záchodový průmysk mezi molem a Kozlem je opět průchozí.

Dneska prasklo, že většina pořadatelů si hlavně kolem oběda plete nivteky s bifteky. Hmmm, biftekový pódium.

Pokud to už dávno nevíte, tak největší akce ve schovávané se jmenuje Zmiztrovství světa.

EXTRA Dnes ve 14:30 před pohádkou v parku bude taneční vystoupení prázdninové sestavy Hotch-Potch s následnou výukou tance. A zítra proběhne jejich show v půl páté přímo na náměstí.

DÍLNÝ Přijďte si na dvorek Lidušky (za výčepem Kozla) vytvořit do dílniček dárek z Telče. Možností máte dost: malovaná sklíčka, kolážové pohlednice, náramky, tisk na trička, malování na plyšáky, polštářky a tašky.

ZÍTRA

- Teatr Pavla Šmída
Větrná pohádka
- Biginbrothers
- Druhá tráva
Bratři Ebenové
- Professional Deformation

ČTVRTEK 30. ČERVENCE